

ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו: ויהי מימים בימי קציר כ טו א
 חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אשתי
 ב החדרה ולא נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אמרתי כיישנא
 שנאתה ואמננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהינא
 ג לך תחיה: ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כייעשה
 ד אני עמם רעה: וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים
 ה ויפן ונב אל-זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: ויבער
 אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד
 ו כרם וית: ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון נתן התמני כי
 לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת
 ז אביה באש: ויאמר להם שמשון אם תעשו כזאת כי אם נקמתי בכם
 ח ואחר אחר: ויך אותם שוק על-דרך מכה גדולה וירד וישב בסעף
 ט סלע עיטם: ויעלו פלשתים ויתנו ביהודה וינטשו
 י בלתי: ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את-
 יא שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: וירדו שלשת אלפים איש
 מיהודה אל-סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כיימשלים
 בננו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי
 יב להם: ויאמרו לו לאסרה וירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם
 יג שמשון השבעו לי פן תפגעו בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כייאסר
 יד באסרה ונתנוה בידם והמת לא גמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים
 יד חדשים ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד-לתי ופלשתים הריעו
 לקראתו ונצלה עליו רוח יהוה ומהינה העבתיים אשר על-זרועותיו
 טו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחיי חמור
 טז טרה וישלח ידו וינקחה נדה אלה איש: ויאמר שמשון בלתי
 יז החמור חמור תמרתים בלתי החמור הכיתי אלה איש: ויהי ככלתו
 יח לדבר וישלך לחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: וימצא
 יט מאד ויקרא אל-יהוה ויאמר אמה נתת ביד-עבדך את-הקטועה
 הגדלה הזאת ועמה אמינה בצמא ונפלתי ביד הערלים: והקלע
 כ אלהים את-המכתש אשר בלתי ויצאו ממנו מים וישת והשב רוחו
 ויחי על-כף ויקרא שמה עין הקורא אשר בלתי עד היום הזה: וישפט
 את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

ו'טו' א'טו'

ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת יללבים
 יד ואת נפתלים: ואת פתרסים ואת פסלתיים אשר יצאו משם פלשתים
 טו ואת כפתרים:

נ'טו' א'

(יד) ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים,
 משניהם יצאו, שהיו פתרוסים וכסלוחים מחליפין משכב
 נשותיהם אלו לאלו, ויצאו מהם פלשתים⁵⁵.

ו'טו' א'טו'

עיוהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה, היה ר' סאור
 אומר אלמלי לא נקרא שמה דלילה היתה ראויה שתקלא
 דלילה שדלילה את בחו דלילה את לבו דלילה את מעשיו, דלילה
 את בחו דכתוב ויכר בחו מעליו, דלילה את לבו שנאמר ותרא
 דלילה כי הגוי לה את כל לבו, דלילה את מעשיו דכתוב והוא לא
 ידע כי ה' סר מעליו:

י'טו' א'טו'

וישן המלאך הדבר ב' ה
 ויאמר אלי הלא ידעת מה תמה אלה ואמר לא אדני: וישן ויאמר ו
 אלי לאמר זה דבר יהוה אל-זרבל לאמר לא בתיל ולא בכח
 כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות:

זכר' ב'

אבל כל שמעשיו מרובין מהבמתוקים)
 למה הוא רומה לאילן שענפיו מעטין.
 וישרשיו מרובין, שאפילו כל הרוחות
 שבעולם באות ונושבות בו, אין מויון
 אותו ממקומות. שנאמר (ירמיה י"ז)
 ועל יובלתי ישלח ערשיוקלי ולא יראה כי יבא חובליה וזה
 עלהו רעננותו. ובשנת בצורתה לא ידאגלה ולא יביש מעשיו
 פרוקטו: